Lietas arhīva Nr. CA-0175-19/11
ECLI:LV:ZAT:2019:0618.C33533417.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2019.gada 18.jūnijā

Zemgales apgabaltiesa
tiesas sēdes priekšsēdētājs Aigars Sniedzītis
tiesnese Marianna Terjuhana
tiesnesis Juris Siliņš
ar sekretāri Gunu Agrumu
piedalotiesnbsp; prasītāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/
atbildētāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. D/ (pēc uzvārda maiņas /Uzvārds/) prasībā pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas Jelgavā 2018.gada 19.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ cēlis tiesā prasību pret /pers. E/, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumusnbsp; 7359,71 *euro* un tiesāšanās izdevumus, nosakot prasītāja tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās zaudējuma summas līdz sprieduma izpildei.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 6.oktobrī starp pusēm noslēgts Nomas līgums Nr.7 (turpmāk – Līgums), saskaņā ar kuru prasītājs kā iznomātājs nodeva, bet atbildētājs kā nomnieks pieņēma lietošanā no 2015.gada 6.oktobra līdz 2015.gada 13.oktobrim automašīnu /TL marka/ 115, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis), ko apstiprina transportlīdzekļa pieņemšanas – nodošanas akts. Puses telefoniski vienojās par Līguma termiņa pagarināšanu līdz 2015.gada 24.oktobrim.

Atbildētājs paskaidroja, ka transportlīdzeklis nepieciešams braukšanai pa Eiropu, kur vēlāk pārvadātā prece tiks iekrauta kuģī ceļam uz Lielbritāniju, no kurienes prece tiks nogādāta tālākai realizācijai.

[1.3] 2015.gada 23.oktobrī atbildētājas brauca ar transportlīdzekli pa ceļu A20 no Doveras uz Folkestoni, Apvienotajā Karalistē un nokļuva ceļu satiksmes negadījumā, kā rezultātā ar transportlīdzekli nebija iespējams braukt un tas tika nogādāts stāvlaukumā.

Atbildētājs sākotnēji solīja, ka nogādās transportlīdzekli Latvijā, apgalvojot, ka par stāvlaukumu nav jāmaksā, tāpēc nav pamata steigai, tādējādi maldinot prasītāju. Sarunā atbildētājs arī izteica prasītājam varbūtību, ka iegādāsies sasisto transportlīdzekli.

2016.gada 4.janvārī prasītājs uzzināja transportlīdzekļa konkrētu atrašanās vietu stāvlaukumā Noromnijā, Kentā, Apvienotajā Karalistē (turpmāk – stāvlaukums) un sazinājās ar stāvlaukuma pārstāvjiem, kuri informēja prasītāju, ka transportlīdzeklis stāvlaukumā nogādāts pēc atbildētāja pieprasījuma un viņš bija informēts par transportlīdzekļa glabāšanas maksu, ja tas netiek aizvest nākamajā dienā.

[1.4] Prasītāja noslēgtie apdrošināšanas līgumi nesedza negadījumu un ar to saistītos izdevumus, kas notikuši Apvienotajā Karalistē, līdz ar to prasītājs bija spiests samaksāt par transportlīdzekļa stāvēšanu stāvlaukumā GBP 2200 jeb 3054.71 *euro,* kā arī par transportlīdzekļa nogādi Latvijā 605 *euro*.

Atbilstoši Līguma 7.16. un 7.17.punktam, atbildētājs ir atbildīgs par visiem izdevumiem un zaudējumiem sakarā ar transportlīdzekli, kas Līguma darbības laikā radušies nomnieka darbības vai bezdarbības rezultātā.

[1.5] Tā kā atbildētājs atteicās atlīdzināt prasītājam aprēķinātos transportlīdzekļa remonta izdevumusnbsp; 4203.67 *euro* apmērā, prasītājs pārdeva transportlīdzekli par 1300 *euro*. Līdz ar to, atbildētājam, ievērojot Līguma 2.1.punktā pielīgto transportlīdzekļa cenu 5000 *euro*, ir pienākums atlīdzināt prasītājam zaudējumus 3700 *euro*.

Norāda, ka atbildētājam bija zināms, ka transportlīdzeklis tiks izmantots Apvienotajā Karalistē, tāpēc viņam bija pienākums par to paziņot prasītājam, kā arī pašam noskaidrot apdrošināšanas līguma nosacījumus un izvērtēt esošās KASKO apdrošināšanas pietiekamību.

[1.6] Uzskata, ka atbildētājs rīkojies pretēji Līguma 4.2.punktam, jo atbildētājam bija zināma transportlīdzekļa atrašanās vieta, par ko netika savlaicīgi paziņots prasītājam, kā arī bija zināms, cik jāmaksā par stāvlaukumu, taču nerīkojās, lai maksa par stāvlaukumu nepieaugtu.

[2] Atbildētājs iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst pilnībā.

Paskaidro, ka iesniegtajā Nomas līgumā Nr.7 ir papildināts nomas periods līdz 2015.gada 24.oktobrim, kas netika saskaņots ar atbildētāju. Arī līguma formas oriģināls atšķiras no kopijas.

Norāda, ka Nomas līguma 7.1.1.apakšpunktā norādīta lietošanas teritorija – Eiropas Savienība, no kā izriet, ka pieļaujama transportlīdzekļa izmantošana Apvienotajā Karalistē. Prasītājs mutiski bija informēts par transportlīdzekļa izmantošanu Apvienotajā Karalistē.

[2.1] Ceļā A 20 no Apvienotās Karalistes ostas Doveras uz pilsētu Peterborough atbildētājs nokļuva ceļa satiksmes negadījumā, kur notika transportlīdzekļa sadursme ar/TL marka/ markas kravas furgonu, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ no Čehijas, par ko Apvienotās Karalistes ceļu policija sastādīja ceļa negadījuma protokolu.

[2.2] Tā kā transportlīdzeklis vairs nebija izmantojams, ceļa policija izsauca evakuatoru, kas bojāto transportlīdzekli 2018.gada 23.oktobrī plks.23.39 nogādāja pagaidu stāvvietā ar visu kravu, jo nebija iespējams nodrošināt kravas izkraušanu. Atbildētājam tika izsniegta lapiņa, uz kuras tika uzrakstīta stāvvietas atrašanās adrese.

[2.3] Atbildētājs nekavējoties pēc transportlīdzekļa nodošanas stāvvietā zvanīja prasītājam un informēja par ceļu satiksmes negadījumu, lai prasītājs varētu informēt Kasko apdrošināšanas kompāniju, kura noorganizētu transportlīdzekļa paņemšanu no stāvlaukuma.

Norāda, ka atbildētājs izpildīja visus Līguma 4.2.punkta nosacījumus. Tālāk lietas bija jākārto pašam prasītājam, par cik KASKO apdrošināšanu

bija veicis pats prasītājs un tas nebija atbildētāja pienākumos un prasītājs nebija iepazīstinājis atbildētāju ar polises noteikumiem.

[2.4] 2015.gada 24.oktobrī, atbildētājs sazinājās ar stāvvietas pārstāvjiem, lai varētu paņemt savu pārvadājuma kravu, pamatojoties uz pavaddokumentiem – Invoice PN007-2015 par summu GB 1865.62, Invoice LF0010 par summu GB 1700 un pieņemšanas-nodošanas aktu par kravas saturu un vērtību 5400 *euro*, kad dežurants paskaidroja, ka paņemt transportlīdzekli drīkst tikai īpašnieks /pers. D/, jo Līguma termiņš bija beidzies, kā arī neatļāva izņemt kravu, neskatoties uz to, ka bija ieradies kravas īpašnieks. Līdz ar to atbildētājs nevarēja solīt prasītājam transportlīdzekļa nogādāšanu Latvijā, kā to apgalvo prasītājs.

Atbildētājs vairākkārtēji bija zvanījis prasītājam, lai kārto apdrošināšanu un transportlīdzekļa izņemšanu, lai varētu saņemt savu kravu, uz ko prasītājs atbildēja, ka KASKO apdrošināšana ir atteikta, jo prasītāja veiktajā apdrošināšanā negadījumi Apvienotajā Karalistē netiek iekļauti un apdrošināšana Apvienotajā Karalistē bija jāpiesaka atsevišķi.

[2.5] Tā kā prasītājs nebija veicis Līguma 6.punktā noteikto apdrošināšanas pienākumu, atbildētājs uzskata, ka nav jāatlīdzina līgumā noteiktā transportlīdzekļa vērtība, jo no Līguma 7.punkta secināms, ka Līguma sastādīšanas brīdī transportlīdzekļa vērtība nebija augstāka par 3000 *euro*, jo šādā apmērā ir noteikts līgumsods. Turklāt prasītājs ar savu bezdarbību pats sev radījis zaudējumus, kā arī radījis atbildētājam zaudējumus 9884.92 *euro*.

[3] Prasītājs iesniedzis tiesā atsauksmi uz atbildētāja paskaidrojumiem, kurā papildus prasības pieteikumā norādītajam, paskaidro, ka nav nozīmes tam, ka prasītājs savā Līguma eksemplārā ir veicis atzīmes par Līguma pagarināšanu, bet atbildētāja eksemplārā to nav, jo puses mutiski vienojās par līguma pagarināšanu un atbildētājs bija veicis samaksu par visu nomas termiņu.

[3.1] Noslēdzot līgumu, puses Līguma 2.1.punktā bija vienojušās par transportlīdzekļa vērtību 5000 *euro* un atbildētājs iebildumus par šādu vērtību necēla.

Atbilstoši Līguma 2.6.punktam, atbildētājam līgumā noteiktajā termiņā bija pienākums nodot transportlīdzekli tādā pašā vizuālajā un tehniskajā kārtībā, kādā tas tika saņemts.

[3.2] Uzskata, ka atbildētāja paskaidrojumi, ka viņš nav pielaists pie transportlīdzekļa Apvienotās Karalistes stāvlaukumā ir apšaubāmi, jo pēc stāvlaukuma pakalpojumu samaksas viņš būtu tiesīgs saņemt transportlīdzekli un tajā esošo preci, jo īpaši tāpēc, ka tieši atbildētājs nodeva transportlīdzekli stāvlaukumā.

Prasītāja ieskatā, atbildētāja paskaidrojumi apstiprina faktu, ka viņam bija atteikts saņemt transportlīdzeklī esošo preci, nevis pašu transportlīdzekli. No sarakstes ar stāvlaukuma pārstāvi ir redzams, ka atteikums izsniegt preci ir saistīts ar to, ka atbildētājs atteicās uzrādīt jebkādus identifikācijas apliecinošus dokumentus.

[3.3] Atbildētājs bija informēts jau 2015.gada 27.oktobrī, ka apdrošināšanas polises darbības teritorijā nav iekļauta Apvienotajā Karalistē un viņam bija iespēja pašam samaksāt par stāvlaukumu, atgādāt transportlīdzekli līdz prasītājam, kā to paredzēja Līgums, taču atbildētājs ieradās stāvlaukumā tikai 2015.gada 14.decembrī.

[3.4] Attiecībā par apdrošināšanu norāda, ka prasītājs bija veicis gan OCTA, gan Kasko apdrošināšanu. Puses nebija vienojušās, ka transportlīdzeklis tiks izmantots Apvienotajā Karalistē. Arī gadījumā, ja būtu apdrošināšana, kas ietver Apvienoto Karalisti, atbildētājs nebūtu atbrīvots no pienākuma segt zaudējumus.

[4] *Ar Zemgales rajona tiesas Jelgavā 2018.gada 19.septembra spriedumu* prasība apmierināta pilnīgi.

Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. E/ par labu /pers. D/ zaudējumus 7359,71 *euro* un tiesas izdevumus 530.36 *euro*, kas jāieskaita /pers. D/ kontā Nr./konta numurs/, AS "DNB Banka", nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, atzīstotnbsp; /pers. D/ tiesības saņemt likumiskos 6%gadā par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai.

Spriedums pamatots ar sekojošiem apstākļiem.

[4.1] Norādīja, ka saskaņā ar Civillikuma nosacījumiem, lai iestātos civiltiesiskā atbildība un būtu nosakāms pienākums atlīdzināt zaudējumus, prasītājam ir jāpierāda atbildētāja visi priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai.

[4.2] Nodibināja, ka starp pusēm nepastāv strīds, ka 2015.gada 6.oktobrī noslēgts Nomas līgums Nr.7 par transportlīdzekļa /TL marka/ 115, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ iznomāšanu un nodošanu atbildētājam izmantošanai Eiropas Savienībā. Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apstiprināja, ka puses bija vienojušās par nomas perioda pagarināšanu no 2015.gada 13.oktobrim līdz 2015.gada 24.oktobrim. Līdz ar to neapstiprinās atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādītais iebildums, ka prasītāja Līguma eksemplārā veiktie labojumi ir viltojums.

[4.3] Līguma 2.6.punktā pielīgts, ka Līgumā noteiktajā laikā nomniekam ir pienākums nodot transportlīdzekli tādā pašā vizuālajā un tehniskajā kārtībā, kādā tas tiek saņemts, pretējā gadījumā Nomniekam tiks piemērotas Līgumā noteiktās sankcijas.

Atbilstoši Līguma 2.1.punktam, līdzēji vienojušies, ka nomā nodotā transportlīdzekļa tirgus cena tiek noteikta 5000 *euro* apmērā.

[4.4] Konstatēja, ka nav strīda, ka 2015.gada 23.oktobrī atbildētājs, braucot ar transportlīdzekli pa ceļu A20 no Doveras uz Folkestoni, Apvienotajā Karalistē, nokļuva ceļu satiksmes negadījumā, kā rezultātā notika transportlīdzekļa sadursme ar /TL marka/ markas kravas furgonu, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ no Čehijas, par ko Apvienotās Karalistes ceļu policija sastādīja ceļa negadījuma protokolu. Transportlīdzeklis tika bojāts un nogādāts stāvlaukumā Apvienotajā Karalistē.

[4.5] Pirmās instances tiesas ieskatā, atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka ievēroti visi Līguma 4.2.punktā noteiktie pienākumi, jo nav iesniegti pierādījumi, ka ne vēlāk kā desmit stundu laikā atbildētājs iesniedzis prasītājam visus nepieciešamos dokumentus un aktus, kas attiecas uz šo negadījumu, tajā skaitā, pierādījumus par transportlīdzekļa nogādāšanu stāvlaukumā.

[4.6] Spriedumā secināja, ka Atbildētājs apstrīd pienākumu atlīdzināt zaudējumus par transportlīdzekļa stāvēšanu stāvlaukumā GBP 2200 jeb 3054,71 *euro*, kā arī par transportlīdzekļa nogādi Latvijā 605 *euro* un pielīgtās transportlīdzekļa cenas atlīdzināšanunbsp; 3700 *euro* apmērā, jo uzskata, ka prasītājs nebija veicis Līguma 6.punktā noteikto apdrošināšanas pienākumu.

[4.7] Konstatēja, ka no Kasko apdrošināšanas polises Nr.880097054 redzams, ka transportlīdzekļa apdrošināšanas darbības teritorija ir Eiropa I. Savukārt no apdrošināšanas sabiedrības pārstāves atbildes secināms, ka Apvienotā Karaliste neietilpst Eiropa I daļas teritorijā.

Savukārt Līguma 2.5.punktā ietverts nosacījums, ka no brīža, kad nomnieks ir pieņēmis transportlīdzekli no iznomātāja un parakstījis transportlīdzekļa pieņemšanas – nodošanas aktu, nomniekam pāriet viss transportlīdzekļa nejaušas bojāejas risks un nomnieks uzņemas pilnu atbildību par transportlīdzekli un satiksmes noteikumu ievērošanu.

[4.8] Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 2128.pantu, kas nosaka, ka abām pusēm jāpiegriež no līguma izrietošām saistībām visa tā rūpība, kādu pēc taisnības var no viņām prasīt, it sevišķi lietas glabāšanas ziņā. Tādēļ viņas atbild viena otrai par katru zaudējumu, kas noticis viņu ļaunprātības vai neuzmanības dēļ, un tikai nejauši zaudējumi nevienam nav jāatlīdzina.

Norādīja, ka saskaņā ar Līguma 4.11.punktu nomnieks apņemas veikt visus remonta darbus automobilim ārpus Latvijas Valsts robežām, kā arī nogādāt transportlīdzekli atpakaļ Latvijas teritorijā.

Savukārt, saskaņā ar Līguma 7.16.punktu, nomnieks ir atbildīgs par visiem izdevumiem un zaudējumiem sakarā ar transportlīdzekli, kas šī līguma darbības laikā radušies nomnieka darbības vai bezdarbības rezultātā.

Civillikuma 2152.pantā noteikts, ka pēc nomas vai īres izbeigšanās nomniekam vai īrniekam jāatdod atpakaļ iznomātā vai izīrētā lieta ar visiem tās

piederumiem, cik iespējams labā stāvoklī. (..).

[4.9] Konstatēja, ka ar SIA "Glazūra AG" remonta aprēķinu (lietas 55.-61.lapa) apstiprināts, ka transportlīdzekļa remonta izmaksas aprēķinātas 4203.67 *euro* apmērā, atbildētājs šādu aprēķinu neapstrīdēja.

[4.10] Ar Automašīnas pirkuma līgumu un maksājuma uzdevumiem (lietas 67.- 69.lapa) apstiprināts, ka transportlīdzeklis pārdots par pirkuma maksunbsp; 1300 *euro*.

Secināja, ka atbildētāja pārstāve nenoliedza tiesas sēdē, ka atbildētājs nebija vērsies stāvlaukumā ar lūgumu atļaut veikt samaksu par transportlīdzekļa stāvēšanu.

[4.11] Pirmās instances tiesa no prasītāja un stāvlaukuma pārstāvja elektronisko vēstuļu satura nodibināja, ka atbildētājs bija informēts, ka transportlīdzekļa glabāšana ir par maksu, ja to neaizved nākamajā dienā. Stāvlaukuma pārstāvji norādīja, ka 2015.gada 14.decembrī saņemts zvans, kad zvanītājam paziņots, ka transportlīdzeklis joprojām atrodas stāvlaukumā, uz ko zvanītājs atbildētāja, ka centīsies sazināties ar īpašnieku, lai paziņotu transportlīdzekļa atrašanās vietu. Vēlāk, tajā pašā dienā stāvlaukuma teritorijā ieradās trīs vīrieši baltā furgonā un vēlējās aizvest no tā visu īpašumu. Viņi atteicās nosaukt savus vārdus vai uzrādīt personu apliecinošus dokumentus, tāpēc tika atteikts ielaist viņus stāvlaukuma teritorijā.

[4.12] Zemgales rajona tiesa uzskatīja, ka atbildētāja arguments, ka viņam atteikts izsniegt transportlīdzekli neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem un ir pretrunā stāvlaukuma pārstāvja norādītajam minētajā sarakstē. Līdz ar to ir konstatējama Līguma 7.16.punktā pielīgtā atbildība un atbildētāja bezdarbība Līguma 4.11.punktā pielīgtā pienākuma izpildē.

Pirmās instances tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1431., 1432. pantiem, ņemot vērā līguma nosacījumus, atzina, ka atbildētājs bija apņēmies atlīdzināt zaudējumus, kas nodarīti prasītājam sakarā ar iznomāto transportlīdzekli.

Norādīja, ka lai iestātos civiltiesiskā atbildība, ir jākonstatē trīs priekšnoteikumi: 1) personas darbība (bezdarbība), 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (bezdarbību), bet kā ceturtais apsverams Civillikuma 1776.panta nosacījums.

Skaidrojot Civillikuma 1776.pantā iekļautās normas saturu un piemērošanu, tiesa atsaucās uznbsp; tiesību doktrīnā atzīto, ka nodarītājs atbrīvojams no atbildības tikai tad, ja cietušā paša vaina ir zaudējumu galvenais cēlonis, respektīvi, viņa vaina ir pārsvarā (*sk. V.Sinaiskis. Saistību tiesības. Latvijas civiltiesību apskats.- Rīga, 1940, 37.lpp.*, *Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 19.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-811/2012 (C 27115509)*).

[4.13] Pirmās instances tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā nav atzīstama prasītāja kā cietušā vaina zaudējumu nodarīšanā, pamatojoties uz atbildētāja argumentu, ka prasītājs nebija veicis transportlīdzekļa apdrošināšanu darbības zonā, kurā iekļauta Apvienotā Karaliste.

Norādīja, ka ievērojot Līguma nosacījumus par nomnieka atbildību, atbildētājam bija pienākums pārliecināties par transportlīdzekļa apdrošināšanu un tās darbības zonas. Turklāt no Līgumā norādītās lietošanas teritorijas nav izdarāms secinājums, ka atbildētājs bija darījis zināmu prasītājam par transportlīdzekļa lietošanu Apvienotajā Karalistē.

[4.14] Tiesa atzina, ka ir pierādīti visi priekšnosacījumi atbildētāja pienākumam atlīdzināt prasītājam zaudējumus par transportlīdzekļa stāvēšanu stāvlaukumā GBP 2200 jebnbsp; 3054,71 *euro* , kā arī par transportlīdzekļa nogādi Latvijā 605 *euro* un pielīgtās transportlīdzekļa cenas atlīdzināšanunbsp; 3700 *euro* apmērā (lietas 67.-69.lapa). Tiesas ieskatā, šādi zaudējumi nav kvalificējami kā nejauši zaudējumi, jo tie ir cēloniskā sakarā ar atbildētāja kā transportlīdzekļa nomnieka vainojamu rīcību, kas radījusi zaudējumus prasītājam, tādējādi atbildētājam pienākums tos atlīdzināt.

[4.15] Spriedumā uzsvēra, ka nav pamatots atbildētāja uzskats, ka izpildot Līguma 4.2.punkta nosacījumus, visu atbildību pārņem īpašnieks un apdrošināšanas kompānija. Atbildētāja zaudējumu atlīdzības pienākumu tiesa saista ar Līguma 2.5., 2.6., 4.11. un 7.16.punktā pielīgto atbildību un Civillikuma 1775 pantā noteikto.

Zemgales rajona tiesas ieskatā atbildētāja atbildība izpildīt Līgumā pielīgtos noteikumus nav saistāma ar SIA "Lettia Food Ltd" preces bojāeju vai iespējamiem zaudējumiem juridiskajai personai.

[5] *Atbildētājs/pers. E/ par Zemgales rajona tiesas Jelgavā 2018.gada 19.septembra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apmērā, lūdzot to atcelt un lietu izskatīt pēc būtības.*

[5.1] Sūdzībā norāda, ka tiesa taisot spriedumu vērtējusi pierādījumus un no sprieduma satura izriet, ka tiesa devusi priekšroku vienīgi prasītāja sniegtajiem pierādījumiem un paskaidrojumiem. Turklāt, norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā atbildētāja iesniegtos pierādījumus un paskaidrojumus par prasītāja pieteikto zaudējumu pamatotību.

[5.2] Uzskata, ka tiesa kļūdaini vērtējusi starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā Līguma saturu, nepareizi interpretējot tā nosacījumus.

Norāda, ka atbildētāja rīcībā ir informācija, ka transportlīdzeklim KASKO apdrošināšanas polise EIROPA I tika izsniegta ERGO apdrošināšanas kompānijā.

[5.3] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Atbilstoši ERGO apdrošināšanas kompānijas darbinieces /pers. P/ atbildētājam 2015.gada 27. oktobrī sniegtajā e-pasta vēstulē prasītājam tika izsniegta apdrošināšanas polise transportlīdzeklim - EIROPA I, kas neiekļauj Apvienoto Karalisti, proti apdrošināšanas polises noteikumu 4.pants Apdrošināšanas līguma darbības teritorija paredz - „Ja apdrošināšanas polisē nav norādīts citādi, tad apdrošināšana ir spēkā šādās valstīs: Baltija -Latvija, Lietuva, Igaunija. EIROPA 1 — Baltija, Albānija, Andora, Austrija, Beļģija, Bosnija un Hercogovina, Bulgārija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Horvātija, Islande, Itālija, Kipra, Lihtenšteina, Luksemburga, Maķedonija, Melnkalne, Monako, Nīderlande, Norvēģija, Polija, Portugāle, Rumānija, Sanmarino, Serbija, Slovākija, Slovēnija, Somija, Spānija, Šveice, Ungārija, Vatikāns, Vācija, Zviedrija. EIROPA II sevī ietver apdrošināšanu — EIROPA I, Baltkrievija, Īrija, Lielbritānija. Malta, Moldova, Ukraina un Krievijas Eiropas daļas teritorijas. "

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka prasītājs tika informēts, kādam mērķim transportlīdzeklis tiks lietots braukšanai uz Apvienoto Karalisti, atbildētāja ieskatā minētie Līguma punkti pārpratumus nevarēja radīt un prasītājs zināja kādā teritorijā darbojas prasītāja iegādātā KASKO apdrošināšanas polise EIROPA I.

[5.4] Tādējādi sūdzības iesniedzējs secina, ka slēdzot nomas līgumu, prasītājs maldināja atbildētāju pienācīgā kārtā neinformējot par KASKO polises darbības teritoriju. Līdz ar to prasītājs uzņēmās risku un kļuva atbildīgs par zaudējumiem, kas var rasties ceļu satiksmes negadījumu rezultātā. Minētajā situācijā prasītājs savas nolaidības un neizdarības dēļ pats ir radījis zaudējumus sev.

[5.5] Sūdzībā uzsver, ka atbildētājs savos 2017.gada 17.oktobra rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīja, ka pēc 2015.gada 23. oktobrī notikušā ceļu satiksmes negadījuma apvienotajā Karalistē, atbilstoši starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā Līguma 4.2. punktam izpildīja visus priekšnoteikumus, lai informētu prasītāju par notikušo, kā arī sazinājās ar apdrošināšanas kompāniju. Minēto apstiprina arī elektroniskā sarakste ar apdrošināšanas kompānijas darbinieci, turklāt prasītāja pārstāvis tiesas sēdē minēto nenoliedza. Tiesa minēto nav ņēmusi vērā.

[5.6] Atbildētāja ieskatā nepamatots ir tiesas apgalvojums, ka atbildētāja pārstāve nenoliedza tiesas sēdē, ka atbildētājs nebija vērsies stāvlaukumā ar lūgumu atļaut veikt samaksu par transportlīdzekļa stāvēšanu, *(sprieduma sestā lapaspuse septītā rindkopa).*

Norāda, ka ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus un prasītāja rīcību, atbildētāja ieskatā, prasītāja rīcība vērtējama atbilstoši Civillikuma 2134.panta normām.

[5.7] Atbildētāja ieskatā, vērtējot lietas apstākļus, tiesa nav ņēmusi vērā un piemērojusi minētās materiālo tiesību normas, nav vērtējusi, kā arī

ignorējusi līguma 1.1. un 6.1. punktus, kuri nosaka prasītāja kā iznomātāja atbildību.

Sūdzības iesniedzējs pamatojies uz Civillikuma 1593., 2135. pantiem, Civilprocesa likuma 190., 189. - 198., 193., 97.pantiem.

Atbildētāja ieskatā, norādīto procesuālo tiesību normu nepiemērošana novedusi pie civillietas nepareizas izspriešanas - tiesa nav vērtējusi un argumentējusi savus secinājumus un atbildētāja argumentus kopsakarā ar lietas faktiskajiem apstākļiem. Turklāt, tiesa nav devusi pilnīgu lietas apstākļu juridisko novērtējumu materiālo tiesību normu izpratnē, kas ietekmējis lietas nepareizu izspriešanu.

[6] Par iesniegto apelācijas sūdzību paskaidrojumus iesniedza /pers. D/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Uģis Grūbe, norādot, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu.

[6.1] Paskaidro, ka atbildētāja norādes apelācijas sūdzībā, ka prasītājs it kā esot maldinājis atbildētāju, pienācīgā kārtā neinformējot atbildētāju par KASKO apdrošināšanas polises darbības teritoriju, un tādējādi prasītājs pats uzņēmies risku un atbildību par zaudējumiem, kas varējuši rasties ceļu satiksmes negadījumu rezultātā, neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem.

Uz minēto paskaidro, ka lietas materiālos atrodama KASKO apdrošināšanas polise, saskaņā ar kuru tās darbības periods ir no 2015.gada 4.jūnija līdz 2016.gada 3.jūnijam, tas ir - Līguma darbības laikā, līdz ar ko prasītājs nebija melojis, ka KASKO apdrošināšanas polise Transportlīdzeklim bija, kā to paredzēja arī Līguma 6.1.punkts.

[6.2] Norāda, ka prasītājs arī nenoliedz, ka KASKO apdrošināšanas polises darbības teritorija neiekļāva Apvienoto karalisti, taču nav saprotams, ko atbildētājs domājis ar "pienācīgu paziņošanu" par KASKO apdrošināšanas polises noteikumiem, jo lietā nav un nevar būt pierādījumu tam, ka prasītājs būtu izvairījies vai slēpis KASKO apdrošināšanas polises noteikumus. Pat, ja teorētiski pieļauj, ka atbildētāja teiktais ir patiesība un prasītājs ir izvairījies atbildētājam sniegt informāciju par KASKO apdrošināšanas polises noteikumiem, tad tieši pretēji - nevis prasītājs ir uzņēmies visus riskus par iespējamiem zaudējumiem ar Transportlīdzekli, bet tieši atbildētājs, jo nenoskaidrojot KASKO apdrošināšanas polises noteikumus un darbības teritoriju, atbildētājs vienalga pieņēmis no prasītāja Transportlīdzekli un lietojis to ceļu satiksmē.

Pat ja prasītājam būtu apdrošināšana, kas ietvertu Apvienoto karalisti, tas automātiski negarantētu atlīdzības izmaksu prasītājam, kā arī tas automātiski neatbrīvotu atbildētāju no jebkādu zaudējumu segšanas, jo kā norādīja prasītājs iepriekš, tad saskaņā ar likuma Par apdrošināšanas līgumu (spēkā no 01.09.1998 līdz 01.0.2018.) 40.panta pirmo daļu, apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Arī šobrīd spēkā esošais Apdrošināšanas līguma likums paredz subrogācijas tiesību, tas ir, apdrošinātāja, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, tiesību pārņemt apdrošinātā prasības tiesības izmaksātās summas apmērā pret personu, kura ir atbildīga par zaudējumiem.

[6.3] Ņemot vērā iepriekšminēto, atbildētājs nepamatoti uzskata, ka prasītāja KASKO apdrošināšanas polise, kas ietvertu Apvienoto Karalisti, atbrīvotu atbildētāju no jebkādiem pienākumiem segt zaudējumus, ko atbildētājs ar savu darbību vai bezdarbību būtu radījis prasītājam.

[6.4] Papildus prasītājs vēlas norādīt, ka atbildētāja norāde, ka atbildētājam pēc ceļu satiksmes negadījuma un Transportlīdzekļa nogādāšanas stāvlaukumā Apvienotajā karalistē it kā neesot bijusi iespēja pašam saņemt Transportlīdzekli un nogādāt to atpakaļ uz Latviju, neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem, jo, kā redzams no lietā esošajās elektronisko vēstuļu satura starp prasītāju un stāvlaukuma pārstāvi, uz ko norādījusi arī pirmās instances tiesa, tad, atbildētājs bija informēts, ka Transportlīdzekļa glabāšana ir par maksu, ja to neaizved nākamajā dienā. Savukārt atbildētāja pārstāve pirmās instances tiesas sēdē nenoliedza, ka atbildētājs nebija vērsies stāvlaukumā ar lūgumu atļaut veikt samaksu par Transportlīdzekļa stāvēšanu.

Pie tam, kā jau prasītājas pārstāvis norādīja pirmās instances tiesā, tad tiklīdz prasītājs bija veicis samaksu par stāvlaukumu, no stāvlaukuma pārstāvju puses netika pieprasītas nekādas papildus darbības vai pilnvaras, lai Transportlīdzekli būtu iespējams saņemt un nogādāt līdz Latvijas teritorijai.

[6.5] Prasītāja ieskatā pirmās instances tiesa ir pilnībā, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tādējādi pareizi atzinusi, ka ir pierādīti visi priekšnoteikumi atbildētāja pienākumam atlīdzināt prasītājam zaudējumus par transportlīdzekļa stāvēšanu stāvlaukumā, kā arī par Transportlīdzekļa nogādi Latvijā un piešķirtās transportlīdzekļa cenas atlīdzināšanu. Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka šādi zaudējumi nav kvalificējami kā nejauši zaudējumi, jo tie ir cēloniskā sakarā ar atbildētāja kā Transportlīdzekļa nomnieka vainojumu rīcību, kas radījusi zaudējumus prasītājam, tādējādi atbildētājam ir pienākums tos atlīdzināt.

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību neatzina, apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem.

Apelācijas instances tiesa sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību uzturēja pilnā apmērā, apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu.

Motīvu daļa

[8] *Pārbaudījusi pierādījumus lietā, noklausījusies pušu paskaidrojumus, apsvērusi apelācijas sūdzībā izvirzītos argumentus Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. D/ prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.*

Kā izriet no Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas apelācijas instances tiesai jāizskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

[8.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu *fakti, kas konstatēti pirmās instance tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.*

Lai gan atbildētājs pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējis pilnā apmērā, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par faktiem, kas konstatēti pirmās instances tiesas spriedumā.

[8.2] Starp pusēm nepastāv strīds, ka 2015.gada 6.oktobrī noslēgts Nomas līgums Nr.7 (lietas 14.-16.lapa) par transportlīdzekļa /TL marka/ 115, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/iznomāšanu un nodošanu atbildētājam (lietas 17.lapa) izmantošanai Eiropas Savienībā. Pirmās instances tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apstiprināja, ka puses bija vienojušās par nomas perioda pagarināšanu no 2015.gada 13.oktobrim līdz 2015.gada 24.oktobrim. Līdz ar to ir apstiprinājies fakts, ka nomas līguma darbība turpinājās pēc sākotnēji noteiktā termiņa. Arī fakts, ka transportlīdzeklis netika nodots prasītājam, liecina par to, ka nomas tiesiskās attiecības turpinājās pēc sākotnēji noteiktā nomas termiņa beigām.

[8.3] Tika parakstīts transportlīdzekļa Pieņemšanas nodošanas akts, Līguma pielikums Nr.19 (lietas 17.lapa), atbildētājam izsniegta transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, kā arī OCTA civiltiesiskās apdrošināšanas polise, transportlīdzekļa KASKO apdrošināšanas polisi prasītājs atbildētājam neizsniedza. Šādu apdrošināšanas līgumu esamību apliecina nomas līgums.

[8.3.1] Līguma 2.6.punktā pielīgts, ka Līgumā noteiktajā laikā nomniekam ir pienākums nodot transportlīdzekli tādā pašā vizuālajā un tehniskajā kārtībā, kādā tas tiek saņemts, pretējā gadījumā Nomniekam tiks piemērotas Līgumā noteiktās sankcijas.

[8.3.2] Atbilstoši Līguma 2.1.punktam, līdzēji vienojušies, ka nomā nodotā transportlīdzekļa tirgus cena tiek noteikta 5000 *euro* apmērā.

[8.3.3] Puses vienojas ka transportlīdzekļa lietošanas teritorija ir Eiropas Savienība.

[8.4] Nav strīda, ka 2015.gada 23.oktobrī atbildētājs, braucot ar transportlīdzekli pa ceļu A20 no Doveras uz Folkestoni, Apvienotajā Karalistē,

nokļuva ceļu satiksmes negadījumā, kā rezultātā notika transportlīdzekļa sadursme ar /TL marka/ markas kravas furgonu, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ no Čehijas, par ko Apvienotās Karalistes ceļu policija sastādīja ceļa negadījuma protokolu (lietas 28., 40.-45.lapa). Transportlīdzeklis tika bojāts un nogādāts stāvlaukumā Apvienotajā Karalistē.

[8.5] Atbildētājs apstrīd pienākumu atlīdzināt zaudējumus par transportlīdzekļa stāvēšanu stāvlaukumā GBP 2200 jeb 3054,71 *euro*, kā arī izdevumus par transportlīdzekļa nogādi Latvijā 605 *euro* un pielīgtās transportlīdzekļa cenas atlīdzināšanu 3700 *euro* apmērā, jo uzskata, ka prasītājs nebija veicis Līguma 6.punktā noteikto apdrošināšanas pienākumu.

[8.6] Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā pastāv strīds par atbildētāja vainojamību zaudējumu nodarīšanā un prasītāja tiesībām prasīt zaudējumu atlīdzību un to apmēru.

[8.7] Civillietu tiesas kolēģija izvērtējot lietā nodibinātos apstākļus uzskata, ka pirmās instances tiesa spriedumā izdarījusi nepamatotu secinājumu par prasības pilnīgu apmierināšanu, t.i., noteikusi nepamatotu piedzenamo zaudējumu apmēru.

[8.8] Apelācijas sūdzībā apstrīdētas prasītāja prasījuma tiesības vērst zaudējumu piedziņu pret atbildētāju. Iebildumus atbildētājs argumentējis ar to, ka prasītājs, slēdzot nomas līgumu maldinājis atbildētāju pienācīgā kārtā neinformējot par KASKO polises darbības teritoriju.

[8.9] Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 1.panta 9.punkts noteic, ka polise ir dokuments, kas apliecina apdrošināšanas līguma noslēgšanu un ietver apdrošināšanas līguma noteikumus, kā arī visus šā līguma grozījumus un papildinājumus, par kuriem apdrošinātājs un apdrošinājuma ņēmējs ir vienojušies apdrošināšanas līguma darbības laikā.

Tādējādi saskaņā ar likumu, kas bija spēkā apdrošināšanas polises noslēgšanas laikā un apdrošināšanas gadījuma laikā, apdrošināšanas līguma esamību lietā apstiprina apdrošināšanas polise Nr.880097054.

Līguma 1.1. punktā norādīts'- "Lietošanas teritorija EU", no kā izriet, ka lietošanas teritorija ir visa Eiropas Savienība, tai starpā Apvienotā Karaliste, kura no 1973.gada 1.janvāra ir Eiropas Savienības dalībvalsts.

Līguma 6.1. punktā noteikts, ka "Iznomātājs veic Transporta līdzekļa KASKO apdrošināšanu pret visiem riskiem, kas saistīti ar Transporta līdzekļu bojāeju, zādzību, tā vērtības samazināšanos, u.c. un OCTA - sauszemes transporta līdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu."

Lietā ir nodibināts, ka transportlīdzekļa KASKO apdrošināšanas polise tika izsniegts ERGO apdrošināšanas kompānijā. No KASKO apdrošināšanas polises Nr.880097054 (lietas 51.-52.lapa) redzams, ka transportlīdzekļa apdrošināšanas darbības teritorija ir Eiropa I. Savukārt no apdrošināšanas sabiedrības pārstāves atbildes (lietas 53.lapa) secināms, ka Apvienotā Karaliste neietilpst Eiropa I daļas teritorijā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētājs varēja paļauties, ka iznomājot transportlīdzekli un pārvietojoties pa Eiropas Savienības dalībvalstīm būs spēkā esoša KASKO apdrošināšanas polise. Pušu starpā noslēgtais nomas līgums neparedz pienākumu atbildētājam saskaņot brauciena maršrutu un pārliecināties par KASKO darbības teritoriju, ja nomas līgumā tā ir norādīta.

Prasītājs savos paskaidrojumos norādīja, ka nomas līguma darbības laikā atbildētājs nevarēja aizbraukt līdz Apvienotajai Karalistei un atpakaļ, jo bija noteikts dienā nobraucamo kilometru maksimums, proti, 500 km. Neskatoties uz to, ka līgumā ir noteikts dienā maksimāli nobraucamo kilometru skaits, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka minētais fakts nepierāda, ka atbildētājam nebija tiesības braukt uz Apvienoto Karalisti un, ka atbildētājs nebūtu to veicis. Lietā ir nodibināts, ka nomas līguma darbības laikā atbildētājs ir nobraucis 14170 km, kas norāda uz to, ka atbildētājs veicot kravu pārvadājumus uz Apvienoto Karalisti un izvērtējot laiku ceļam un lietas faktiskos apstākļus atrod, ka ceļu satiksmes negadījums ir noticis atkārtotā braucienā uz Apvienoto Karalisti un nomas līguma pagarināšana notikusi tieši tā iemesla dēļ, ka atbildētājam bija nepieciešama kravu nogādāšana. Prasītājs nav izvirzījis prasījumu piedzīt līgumā pielīgto maksu par dienas kilometru limita pārsniegšanu, tāpēc par to netiks veikta tālākā izpēte. Vērtējot iesniegtos pierādījumus, ir atzīstams, ka nomas līguma darbības laikā atbildētājs bija tiesīgs lietot transportlīdzekli un braukt uz Apvienoto Karalisti un atbildētājam bija pienākums sniegt šādu informāciju, lai varētu aprēķināt dienā nobraukto kilometru skaitu un aprēķināt maksu par pārsniegto kilometru daudzumu.

Turklāt, minētais kopumā norāda uz to, ka nomas tiesiskās attiecības noteica KASKO līgumu kā obligātu priekšnosacījumu nomas līgumam un atbildētājs varēja paļauties, ka šādu pienākumu prasītājs būs izpildījis.

[8.10] Lietā nav strīda par to, ka ERGO apdrošināšanas kompānijas darbiniece atbildētājam 2015.gada 27.oktobrī ir sniegusi e- pasta atbildi (lietas 53.lapa) kurā norādīts, ka prasītājam ir izsniegta apdrošināšanas polise transportlīdzeklim Eiropa I, kur neietilpst Apvienotā Karaliste, līdz ar to neatbilst polises darbības teritorijai, līdz ar to kompensācija netiks izmaksāta. Minētais norāda uz to, ka atbildētājs ir izpildījis nomas līgumā noteikto pienākumu informēt prasītāju par visiem ceļu satiksmes negadījumiem, atbildētājs savlaicīgi ir sazinājies ar apdrošināšanas kompāniju, bet prasītāja nekorekti sniegtās informācijas dēļ par KASKO polises darbības teritoriju pastāv ticamība, ka apdrošināšanas atlīdzība netiks izmaksāta.

[8.11] Civillietu tiesas kolēģija atrod, ka atbildētājs nav veicis visas darbības, kuras būtu jāveic kā rūpīgam un gādīgam saimniekam, saskaņā ar apdrošināšanas kompānijas darbinieces ieteikumu e-pasta vēstulē, proti, atbildētājs nav turpinājis saziņu ar apdrošināšanas kompāniju, nav saņēmis apdrošināšanas kompānijas lēmumu par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, nav veicis darbības, tai skaitā iesniedzis pieteikumu, lai apzinātu iespēju izmantot OCTA līguma iespējas. Lietā ir nodibināts, ka arī pats prasītājs nav veicis darbības, lai iesniegtu pieteikumu apdrošināšanas kompānijā, lai izmantotu OCTA līguma iespējas atgūt zaudējumus, kaut prasītājam ir ziņas par otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa datiem. Minētais kopumā norāda uz to, ka puses nav pietiekami aktīvi veikušas darbības, lai izmantojot apdrošināšanas sabiedrības starpniecību mazinātu zaudējumus.

[8.12] Tādējādi kā pareizi norādījis apelācijas sūdzības iesniedzējs, secināms, ka slēdzot nomas līgumu, prasītājs atbildētāju pienācīgā kārtā neinformēja par KASKO polises darbības teritoriju. Turklāt arī pats prasītājs nav izmantojis iespējas atgūt zaudējumus OCTA līguma ietvaros.

[8.13] Lietā nav strīda, ka Līguma 2.5.punktā ietverts nosacījums, ka no brīža, kad nomnieks ir pieņēmis transportlīdzekli no iznomātāja un parakstījis transportlīdzekļa pieņemšanas – nodošanas aktu, nomniekam pāriet viss transportlīdzekļa nejaušas bojāejas risks un nomnieks uzņemas pilnu atbildību par transportlīdzekli un satiksmes noteikumu ievērošanu.

Atbilstoši Civillikuma 2128.pantam, abām pusēm jāpiegriež no līguma izrietošām saistībām visa tā rūpība, kādu pēc taisnības var no viņām prasīt, it sevišķi lietas glabāšanas ziņā. Tādēļ viņas atbild viena otrai par katru zaudējumu, kas noticis viņu ļaunprātības vai neuzmanības dēļ, un tikai nejauši zaudējumi nevienam nav jāatlīdzina.

Pirmās instances tiesa atzina, ka atbildētājam ir jāuzņemas viss risks zaudējumu atlīdzināšanai, kas bija par pamatu prasības apmierināšanai un zaudējumu piedziņai, kam Civillietu tiesas kolēģija nevar piekrist.

[8.14] Norādāms, ka no atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma Apvienotajā karalistē, atbilstoši starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā Līguma 4.2.punktam, atbildētājs izpildīja visus priekšnoteikumus, lai informētu prasītāju par notikušo, kā arī sazinājās ar apdrošināšanas kompāniju.

[8.15] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā svarīgi uzsvērt, ka lietas materiāliem nav pievienots KASKO apdrošināšanas atteikums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, kas pamatots ar lēmumu, vien sniegta apdrošināšanas kompānijas darbiniecesnbsp; atbilde e- pasta vēstules formā atbildētājam. Lietā nav iesniegti pierādījumi par KASKO apdrošināšanas noteikumiem, kas norādītu uz visiem riskiem, ko sedza iesniegtā KASKO apdrošināšanas

polise. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka apdrošināšanas kompānijā būtu iesniegts apdrošināšanas pieteikums un tā būtu atteikusies izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar OCTA līguma noteikumiem. No lietas materiāliem nevar izdarīt secinājumus par to, kas ir vainojams ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, tādejādi ir pieļaujams, ka OCTA līgums nesegtu zaudējumus. Civillietu tiesas kolēģija ir bijusi atjaunojusi tiesvedību lietā, lai jautājumus par OCTA līguma izmantošanu un citiem jautājumiem noskaidrotu konkrētāk, bet puses šajā sakarā nav iesniegušas nekādus papildus pierādījumus un nav lūguši laiku to iesniegšanai. Minētais kopumā norāda uz to, ka pušu rīcībā nav citu iesniedzamo pierādījumu šī strīda izlemšanai, kā arī puses ir sniegušas savus paskaidrojumus par visiem faktiskajiem apstākļiem, kam ir nozīme šajā lietā.

[8.16] Lietā nav strīda par to, ka ar SIA "Glazūra AG" remonta aprēķinu (lietas 55.-61.lapa) apstiprinās, ka transportlīdzekļa remonta izmaksas aprēķinātas 4203.67 *euro* apmērā. Atbildētājs nav iebildis pret šo remonta aprēķinu, vien ir norādījis, ka transportlīdzeklis ir ticis atsavināts citai personai, kam šajā strīdā nav izšķirošas nozīmes un nemaina tiesas nodibinātos faktus un sekas. Nomas līgumā transportlīdzekļa vērtība bija noteikta 5000,- *euro,* savukārt, KASKO līgumā apdrošinājuma summa noteikta 4500,- *euro.* Minētais kopumā norāda uz to, ka transportlīdzekļa faktiskā tirgus vērtība varētu būt līdzīga nomas līgumā noteiktajam un transportlīdzekļa atjaunošana varētu nebūt ekonomiski izdevīga.

[8.17] Saskaņā ar nomas līguma 6.2 punktu nomniekam ir pienākums maksāt Iznomātājam pašrisku 20% apmērā no Transporta līdzekļa tirgus vērtības, ja transportlīdzekļa vērtība būs kritusies vairāk kā par 50% vai ja transportlīdzeklis būtu atzīts par pilnībā zudušu. Puses nav apstrīdējušas remonta aprēķinu, kas norāda uz to, ka transportlīdzekli varētu atzīt par zudušu nomas līguma izpratnē. Pašrisks ir noteikts arī KASKO līgumā.

[8.18] Ņemot vērā, ka transportlīdzekļa tirgus vērtība nomas līgumā tika noteikta 5000 *euro*, varētu būt atzīstams, ka transportlīdzekļa remonta izmaksas gandrīz sasniedz transportlīdzekļa tirgus vērtību, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā atbildētājam ir pienākums atlīdzināt nomas līgumā ietverto pašrisku 1000 *euro* apmērā. Minētais būtu taisnīgs risinājums pušu strīdā, ņemot vērā pušu rīcību un nomas līguma noteikumus.

[8.19] Prasītājs prasības pieteikumā izteica lūgumu piedzīt zaudējumus 3054,71 *euro* apmērā par transportlīdzekļa atrašanos stāvlaukumā un 605 *euro* apmērā par transportlīdzekļa transportēšanu uz Latviju.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā šāds prasījums nav pamatots un ir noraidāms. Lietā ir nodibināts, ka prasītājam bija pienākums veikt KASKO līguma noslēgšanu ar iespēju atbildētājam lietot transportlīdzekli visā Eiropas Savienības teritorijā. No iesniegtā KASKO līgums ir redzams, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam ir paredzēts segt izdevumus par transportlīdzekļa transportēšanu un iespējams arī par stāvēšanu. Ņemot vērā to, ka tieši prasītājs ir vainojams pie KASKO līguma neesamības, kas darbotos Apvienotajā Karalistē, tad prasītājs ir vainojams par sev radīto zaudējumu segšanas. Ja prasītājs būtu veicis savus nomas līgumā noteiktos pienākumus, tad šādi zaudējumi prasītājam nebūtu radušies un daļu no tiem būtu sedzis apdrošināšanas kompānija.

[8.20] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka izvērtējot lietas materiālus, apelācijas sūdzības argumentus ir pamats pirmās instances tiesas spriedumā norādītos argumentus vērtēt savādāk, un, ka prasība par zaudējumiem, kas prasītājai radušies saistībā ar automašīnas nomu, nav pilnībā pierādīta un no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami zaudējumi 1000 *euro* apmērā.

[8.21] Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 1000 *euro*.

Ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punktā noteikto, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[8.22] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, pusei, kuras labā taisīts spriedums, no otras puses piedzenami visi samaksātie tiesas izdevumi. Ja prasība apmierināta daļēji, tiesas izdevumi piespriežami prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ceļot prasību, prasītājs samaksājis valsts nodevu 527,16 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (lietas lapas 12.,13.), kopā 530,36 *euro*. Tādējādi prasītāja samaksātie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam – valsts nodeva proporcionāli (13,59 %) apmierināto prasījumu apmēram 72,89 *euro.*

Atbildētājs iesniedzot apelācijas sūdzību samaksājis valsts nodevu 530,36 *euro* (lietas 242.lapa), līdz ar to no prasītāja atbildētāja labā piedzenama valsts nodeva (86,41% par cik prasība noraidīta) 458,28 *euro*.

[8.23] Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai un 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Civilprocesa 432.- 434.pantu

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/ (iepriekš /Uzvārds/), personas kods /personas kods/, zaudējumus1000 *euro* un tiesas izdevumus 72,89 *euro*, kas jāieskaita /pers. D/ kontā Nr./konta numurs/, AS "DNB Banka", nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

noraidīt prasību daļā par zaudējumu atlīdzības piedziņu 6359,71 *euro*.

Atzīt /pers. D/tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. E/, likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatparāda summas 1000 *euro*, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. E/, personas kods /personas kods/, labā tiesāšanās izdevumus 458,28 *euro* apmērā, nosakot termiņu labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma stāšanas dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā, Jelgavā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā sākot no 2018.gada 18.jūnija.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs A. Sniedzītis
Tiesnese M. Terjuhana
Tiesnesis J.Siliņš